

Lovudkastet har stiftet mellem disse to Amter. Det viser sig fremdeles deraf, at hvis man vil lægge Amtene til Grund og altsaa definere „Egn“ som „Amt,“ saa er man igrunden for Syllands Bedkommende inde paa det Forslag, som den høitærede Indenrigsminister har forelagt, thi alle Syllands Amter ville efter den seneste under 24de April vedtagne Lov komme til at faae Jernbaner med Undtagelse alene af Thisted Amt, og med Hensyn til dette Amt indrømmer jeg villig, at det vil stille sig saaledes, at skjøndt dets „Egne“ ligge fjernere fra Jernbanen end mange andre Amters, er dets eiendommelige Beliggenhed og dets eiendommelige Production, navnlig Dvægsopdræt, af den Veskaffenhed, at netop Hartkornet, altsaa de faste Eiendomme, i dette Amt ville komme til at nyde Fordele af Jernbanen, som andre Amter, der ligge nærmere, maaskee ikke ville komme til at nyde. Altsaa, Amtet er for stort. Men Sognet kan eiheller bruges, det er for smaat. Det er mig overhovedet ikke om at gjøre at skjule, hvorledes det hele Forhold stiller sig, tvertimod, jeg er meget villig til at indrømme, at der her ikke kan være Tale om at bygge den endelige Afgjærelse af denne Sag paa et Endringsforslag, der definerer Ordet „Egn“ ved „Sogn,“ thi det bliver ogsaa uretsfærdigt. Spørgsmaalet er kun, om det bliver i samme Grad uretsfærdigt som det, hvorpaa Ministerens Lovforslag gaaer ud. Den ærede Ordfører har allerede været saa velvillig at paavise en heel Deel Tilfælde, i hvilke mit Forslag skulde medføre stor Ubillighed. Jeg kunde nu nok have lyst til at see hans Tal lidt nærmere efter, forinden jeg modtog, hvad han yttrede, som Beviis. Det er for det Første ikke oplyst, om der i de Tal, som den ærede Ordfører nævnte, var opgivet den hele Expropriationssum i de paagældende Districter, eller kun den Halvdeel, som Staten skal have betalt tilbage; der vil jo mulig her være en Division med 2o at foretage, som vilde formindste Ubilligheden ikke ubetydeligt. Dernæst er det indlysende, at der Intet er godtgjort med Hensyn til mit Endringsforslags Ubillighed derved, at man siger, at i dette Amt vil det blive saa og saa Meget og i hiint Amt

saa og saa Meget pr. Tønde Hartkorn, thi der mangler i denne Beregning den i dette Sammenhæng vigtige anden Factor, nemlig hvor meget Jernbane der falder i de enkelte Amter. Disse Tal, som den ærede Ordfører har givet, kunne altsaa ikke i den Stikkelse, hvori de foreligge, for mig indeholde noget Beviis. Men jeg indrømmer gjerne, at der kan tænkes mangfoldige Tilfælde, hvor det, at holde sig udelukkende til Sognene, kan medføre Ubillighed. Der blev af en æret Rigsdagsmand for Fyen peget hen paa, hvor forskjellig de syenske Stationer ere stillede, og det er os Alle bekjendt, at medens Middelfart f. Ex. har faare lidt Gavn af Jernbanen, har Aarup overmaade stort Gavn af den. Det er ligeledes bekjendt, at f. Ex. den Strækning af den jyske Jernbane, der gaaer langs med den ene Side af Gudenaag, der danner Skjellet, ikke blot mellem Amter og mellem Herreder, men ogsaa mellem Sogne, maa siges at være til Gavn for Egnene, baade paa den ene og den anden Side af Aaen. Og saaledes kan der anføres mangfoldige flere Tilfælde. Altsaa, jeg er ingenlunde blind for denne Side af Sagen. Det har imidlertid været nødvendigt for mig, for ikke at indville Sagen altfor meget, at holde mig til een Definition paa Ordet „Egn“, og jeg har da valgt den, som lader Grundtanken træde skarpest frem. Det er ikke usandsynligt, at det kunde være den rigtige Mellemvei at gaae, dersom man sagde, at Sognet skal svare en vis Deel af det Bederlag, som stilles Statskassen for Expropriation indenfor dets Grændser, men Amtet en anden Deel, altsaa, dersom man stillede paa en saadan Maade mellem de forskjellige Interessers, at man sagde, at de Baner nærmeste Sogne skulde betale f. Ex. $\frac{1}{3}$, men hele Amtet de $\frac{2}{3}$ af det Beløb, der skal tilsvares Statskassen for Expropriation i hele Amtet. Alt dette er Noget, som kan hensilles, men som Ingen her i Thinget let vil være istand til at foreslaae, thi det er en Løsning, som i Virkeligheden kun kan bearbejdes af den høitærede Indenrigsminister. — „Men“, kunde man spørge mig, „hvorfor har Du da stillet et Forslag, om hvilket Du selv maa erkende, at det ikke i dets nuværende Stikkelse giver en tilstrækkelig, billig og retsfærdig Løsning?“ Jeg